

være, naar Politiets Assistance skulde paakaldes for at udjevne ægtefabelige Stridigheder, naar en Politibetjent eller en Politiasistent skulde optræde som Mægler mellem Ægtefæller. Ægtefæbet tror jeg, som sagt, ved Lovforslaget vil udsættes for at blive forstyrret, navnlig blandt de lavere Klasser i Samfundet. Da jeg saae Lovforslaget, spurgte jeg mig selv om, hvad Grunden egentlig kunde være til dette Lovforslags Fremkomst, og den Tanke laa da ikke fjern, at det kunde være den Emancipationside, som mere og mere gjør sig gjældende for Kvindens Bedkommende, der kunde have fremstjndet Lovforslaget. Jeg er ingen Tilhænger af denne Emancipationsstanke, og jeg er en ligesaa bestemt Modstander af at træffe Foranstaltninger, hvorved Ægtefæbet taber sin oprindelige Karakter og mere og mere gjøres til et Kontraktforhold. Begynder man først her at komme med Kontraktbestemmelser, tror jeg ikke, at der er saa forfærdelig langt til, at man kan komme til den Anskuelse, at Kontrakt paa Livstid her ligesom i mange andre Forhold er skadelig, og vil kunne bringe i Forslag at indgaa Ægtefæber paa Tid. Jeg tror egentlig ikke, at dette har været Grunden til, at Lovforslaget er fremkommet, og i hvert Fald er jeg overbevist om, at noget Saadant ikke har skaffet det Tilhængere her i Thinget; men hvad jeg tror, der har bragt flere ærede Medlemmer af Thinget til at slutte sig til Tanken i Lovforslaget, er den Erfaring, de selv have gjort i deres private Liv. De have set mange uheldige Billede, og de have stirret saa fast derpaa, at de have troet, at det var vigtigt og nødvendigt at træffe Foranstaltninger, hvorved saadanne Misforhold kunne blive hævdede. Jeg anerkjender det Smukke i den Tanke, at det, hvor man ser et svagt Væsen lide under Mishandling eller under Misbrug paa anden Maade, er naturligt at stræbe efter at hjælpe paa disse Forhold og firkke den Svage for denne Mishandling; men naar man har den Opfattelse, hvis Rigtighed jeg tror at have paavist før, og som er bleven paavist af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Drenthøll), at Lovforslaget ikke vil naae, hvad det tilsigter og kan have skadelige Følger i andre Retninger, mener jeg, at man skal vogte sig for at vedtage det. Der blev af den sidste Aaler nævnt, hvilke sørgelige Tilfælde han i sit Liv havde set. Han havde set Husfruer, som sled og slæbte for at skaffe det Fornødne til sit og Børnernes Underhold, blive berøvede det, de hurt havde fortjent, for at Manden kunde tilfredsstille sine sørgelige Lidsøieligheder. Ja, det er ganske vist; Saadant eksisterer desto værre og ses ikke saa sjeldent, men ligesom det ærede 3die Medlem for 5te Kreds fremhævede, saaledes tror jeg ogsaa at burde henlede Opmærksomheden paa, at, er der mange ulykkelige Ægtefæber paa Grund af Mandens Forhold, saa turde det vel hælde sig, at der er lige saa mange paa Grund af Husfruens. Det er forskjelligt i de forskjellige

Dele af Landet, men der findes visse Egne, hvor man ser Manden gaa tidligt ud fra sit tarvelige Hjem i Mulin og Mørke for hele Dagen at arbejde strengt i Regn og Kulde og saa komme hjem om Aftenen og finde et uhyggeligt Hjem, Uorden i alle Ting og Intet til at styrke sit trætte Legeme med, og hvorfor? Ikke fordi Husfruen har været paa Arbejde, ikke fordi hun har sørget for Børnernes Pleie; dem har man set, forsaavidt de ikke have været i Skole, tumle sig hele Dagen paa Gader og Pladser uden Opsyn, men det er, fordi Husfruen har været borte til Kaffeild med andre Sladderestere, hvor Brændevinsflasken maasse har gjort sin Kunde lige saa stærkt som blandt Mændene, der ere paa Arbejde. Det er Noget, som der vel ogsaa maa tages Hensyn til. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de høiere Klassers Forhold, men ogsaa der findes der mange ulykkelige Ægtefæber, ogsaa der findes der Exempler paa, at Manden forsøder, hvad Husfruen ved Flid og Stræbsomhed har fortjent. Men ogsaa der findes Ægtefæber, hvor Skylden findes hos Husfruen fuldt saa meget som hos Manden. Der er mange sørgelige Tilfælde, hvor Manden er gaaet tilgrunde eller har grevet til Udveie, som Lovens Arm har ramt, fordi han ikke har kunnet tilfredsstille Husfruens Fordringer paa Luxus og Fornøjelser. Jeg ansvær det blot, fordi det forekommer mig, at man ved dette Lovforslag, hvad der ogsaa er blevet udtalt af Andre her i Thinget, saagodt som ene har henvendt Tanken paa, at det uheldige var Manden, der bar Ansvar for de ulykkelige Forhold. Jeg skal indskænke mig her til og til Slutning blot udtale dette, at jeg agter at stemme for de Vædringsforslag, der ere stillede, fordi de ere en ligefrem Forbedring af Lovforslaget, men at jeg efter min fulde Overbevisning maa stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Nosengru: Med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, kan jeg ligesom den ærede Aaler, der sidst satte sig, erklære, at jeg stemmer for dem; kun med Hensyn til det tredie Vædringsforslag, som gaar ud paa at udstemme det sidste Stykke af Lovforslaget, saaledes som det ligger for, maa jeg udtale, at jeg ønsker, at denne Slutning maatte blive staaende. Jeg erkjender tilfulde, at det er en naturlig Konsekvens af den Betragtning af Kvindens reilige Stilling, som er bleven gjort gjældende, at man vil have Bestemmelsen udstedt; men jeg har en bestemt Frygt for, at man her netop for at vedligeholde Konsekvensen er kommen til et Forslag, som vil have til Følge, at den Nytte, som Lovforslaget skulde fremkalde, for en meget stor Del vil fortabes. Der er jo af to ærede Landskingsmænd blevet anført meget vægtige Grunde imod det Lovforslag, som her ligger for, og jeg forstaa dette fuldt vel. Det er en Materie af den Natur, at det selvsølgelig ikke kan være Andet, end at